

השפך של רבין -

תירישמיים הבכירים. "מי כמוני מכיר את האיש, ויודע שהוא אינו מסוגל לתפקד כראש-משלה!" טוען עתה עוזי.

רטט יראת*

הכבוד נמוג

אז עוזי ברעם מצטרפים גם שני חברי חוג לשילוב, **מויכה חריש** ועדי אמוראי. חריש, שתמך בשעתו בבחירת פרס, היה מוכן להעניק לרבין את תמיכת החוג לשילוב, אך התאכזב משי חוק המיפלה עלידי רבין. לאמוראי יש חשבון עם רבין ועם רבינוביץ על שהוא לא מונה. כפי שהובטח לו, כסגן שר-האוצר.

יוסף אלמוגי אסר להזכיר את שמו של פרס בנוכחותו, כה רבה שינאתו אליו.

עובדה זו ברורה גם לחבריה הכנסת **יוסי שריד, צבי גרשוני ואברהם זילי כרכרגל**. לפני שנתיים היו שלושה אלה לועגים לכל מי שהיה מעלה בדעתו כי הם יתמכו בפרס נגד רבין. היום הם מסתובבים במיסדרונות הכנסת, ומטיפים להמרת רבין בפרס.

הפתעה עצומה מהווה עמדתו של שר-העבודה, **מושה ברעם**, שנחשב כנאמנו של רבין. בשיחות פרטיות טוען ברעם כי רבין הוא "אסון לאומי", וכי פרס הוכיח עצמו כחבר-משלה כשרוני ויש להפקיד בידיו את ראשותה. בנו של שר-העבודה, **עוזי ברעם**, מן הצעירים בעלי ההשפעה הרבה במיפלה, מראשי חוג לשילוב ומזכיר מחוז-ירושלים תומך בפרס, ואף נפגש עימו פעמים אחדות בשבוע שעבר. עוזי ברעם היה ממקורביו הראשונים של רבין כראש-משלה, ואחד מיועציו הבלתי

לשעבר עם הניצים — תומכי פרס, אינה קיימת עוד. סופרי-יונים מממליכו של רבין לפני שנתיים טוענים, כיום, כי יש להחליט במהירות בפרס.

הראשון שהרים את נסיהמרד היה **דוד קלדרון**, מנכל הבנק לחקלאות ומי שנחשב היום כאיש החזק במיפלה. בחוגים פנימיים קרא קלדרון להחלפתו המיידית של רבין ולהכתרתו של פרס. ביוזמת שר-האוצר **יהושע רבינוביץ**, ידידו של קלדרון, נערכה פגישה משולשת: רבין-רבינוביץ-קלדרון. בסיכומה של הפגישה הודיע רבינוביץ: "קלדרון חזר בו. העניין חוסל. עכשיו הכל בסדר איתו." למרות שקלדרון לא הכחיש הגדרה זו של רבינוביץ, הוא סירב לחזור עליה או לאשר אותה. אך לכל אחד, אולי לבד מרבין עצמו, ברור כי קלדרון נרגע לפרקיזמן קצר בלבד, וכי הוא "יחזור לסורו" במהרה.

יום החמישי לפני שבועיים נערכה בבית מיפלת-העבודה, ברחוב הירקון 110 בתל-אביב, ישיבה אשר בוודאי תיזכר בהיסטוריה של מיפלה זו כמרד הגדול ביצחק רבין. למרות שבסיומה הבטיחו כל משתתפיה שלא להדליף את תוכנה, נפוצו במהירות רבה הדיווחים על האירועים בישיבה לפירטי פרטיהם.

בישיבה השתתפו ראש-הממשלה יצחק רבין, מזכיר-המיפלה מאיר זרמי, חמישה ראשי-המחוזות של המיפלה: דב בן-מאיר, מתליאביב, עוזי ברעם מירושלים, אורי אגמי מחיפה, דב תיאודוריס מבאר-שבע וצבי אלדרוטי מהצפון. כן השתתף בה אחד ממקורביו של ראש-הממשלה, דב צמיר.

הישיבה נפתחה עלידי זרמי. הוא תקף בחריפות את רבין וטען כי זה הרס את המיפלה וספק רב אם אפשר יהיה עוד

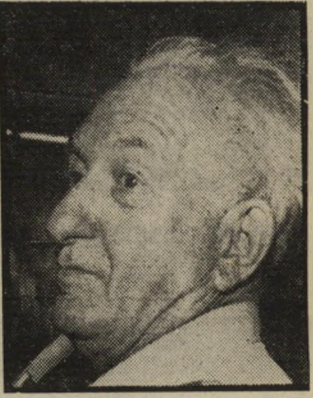
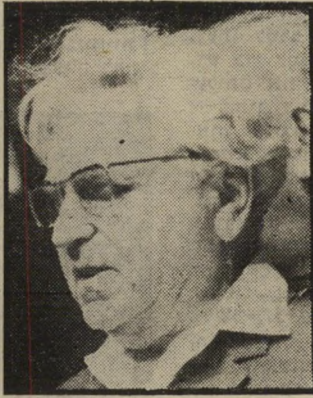
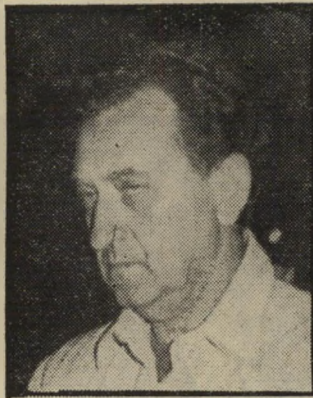
צמיר

הרליץ

גלילי

ומיר

קרגמן

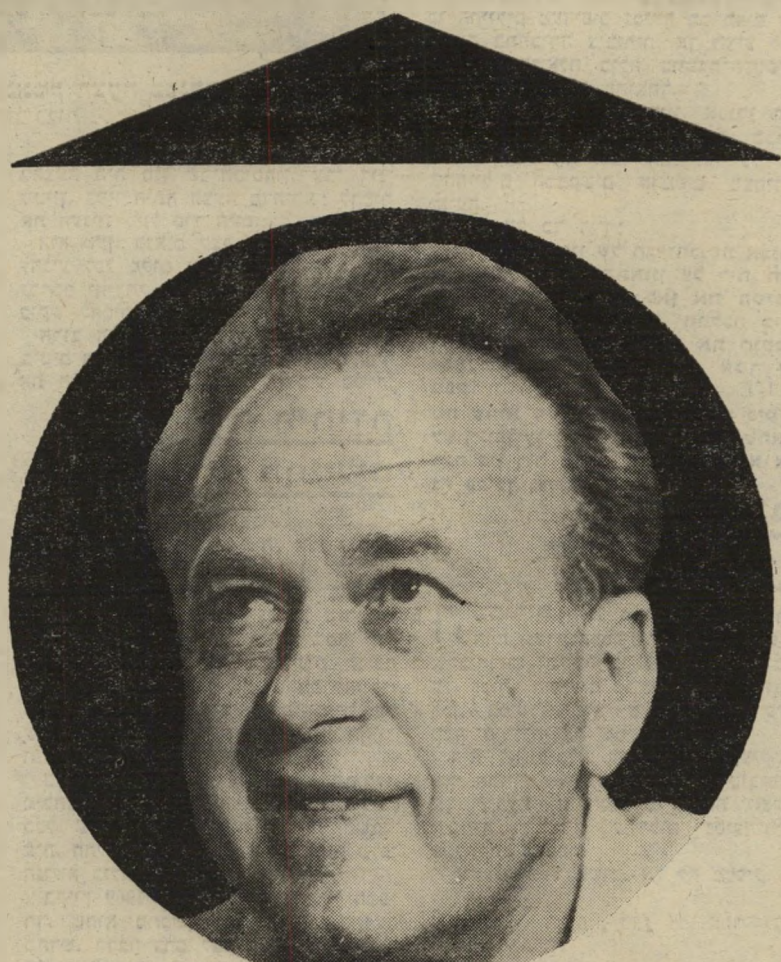

אולם היום, במאבק בין ראש-הממשלה לשר-הביטחון, הוא תומך בפרס. בפגישה המפורסמת שנערכה בביתו של רבינוביץ, אמר אלמוגי: "אי-אפשר לסמוך על רבין." אלמוגי אינו מסוה את הנאתו, בכל פעם שמגיע לאוזניו סיפור על העקיצות שסופג רבין במהלך ישיבות-הממשלה. תמיכתו של שר-התחבורה **גדי יעקובי** בפרס מובטחת, וכן זו של שר-המיטרה **שלמה הילל**, הנזר טינה לרבין בגלל פרשת מפכ"ל המיטרה רוזוליו, שעיינו קיים רבין יחד סים קרובים מאחרי גבו של הילל, וגם בגלל נושא הרווחה, העומד במרכז חייו של הילל ובו מזלזל רבין. גם דיעותיו הגניציות של הילל קרובות יותר לאלה של פרס מאשר לאל של רבין.

למרות שמנהל בית ברל, ח"כ **אבא אבן**, רואה עצמו כאחד הסוסים המתחרים על כס ראש-הממשלה, הגיעו הוא ופרס להסכם ביניהם, בדבר שיתוף-פעולה להורדתו של רבין. ח"כ **אהרון יריב** היה הראשון שטען, במעשים, כי רבין אינו מתפקד כראש-משלה — כאשר עוב את הממשלה — ותמיכתו בפרס, למרות דיעור תיו היוניות, מובטחת ומוצהרת.

הפתעה מהווה תמיכתו של יושב-ראש הנהלת הקואליציה, ח"כ החיפאי **מושה זרבימן**. ורטמן היה פונה תמיד אל רבין כשבקולו רטט של יראתיכבוד. כאשר התבקש ורטמן, בשבוע שעבר, לפתוח את ישיבת סיעת המערך בברכה לרבין לרגל נישואי בנו, סירב. ורטמן חש סוף-סוף בבון העמוק שרוחש לו רבין, ועתה הוא נוקם בו.

יונה גוספת, התומכת דווקא בפרס, הוא ח"כ ומזכיר הסתדרות המורים **שלום לוי**. לוי היה סמוך ובטוח שרבין ימנה אותו כשר-התנועה, ולמן היום שבו מונה **אהרון ילדין** לתפקיד זה, הוא שומר לרבין טינה. המתבטאת עתה בתמיכתו בפרס. ח"כ **בן-ציון הלפון** הולך גם בימקרה זה אחרי מורו ורבו, ח"כ **אברהם**

לשקמה. "לא צריך שיפיע יוגאל ירון כדי שנאנחנו נפסיד את הבחירות הבאות." טען זרמי בלהט. "כל מי שיתייצב נגדנו — יזכה."

ראש-הממשלה נדהם. הוא הלם בשולחן בכוח וצעק: "מה אתם רוצים מהחיים שלי? מה עשיתי לכם? מה אתם מתנפלים עלי כולכם?" מייד לאחר התקפה רגשנית זו דרש רבין לערוך הצבעה בין משתתפי הפגישה. "אני רוצה לדעת אם יש לי עוד תומכים במיפלה, או לא." תבע, היחודי שהסכים לתמוך ברבין היה דב צמיר. חמיר שה ראש-המחוזות ומזכיר-המיפלה סירבו להרים ידיהם בתמיכה בראש-הממשלה.

רבין קם ממקומו, ומבלי לומר מילה עזב את החדר, הישיבה, שהיתה אמורה לארוך שתיים, התפורה כחום 15 דקות בדיוק.

רבין — "אסון לאומי"

למרות שיצחק רבין אינו מודע למה שקורה במיפלה שלו ולחיס הצניבור אליו בכלל, ויושב לו במיגדלה-שן שאותו בנו עבורו יועצים כאלו מיוזמיה, יעקוב חלפון ועמוס ערן, יכול היה אפילו הוא להבחין בשבועות האחרונים בהתרופפות מעמדו.

ישיבות הממשלה, שבהן היה נוהג להת-ייחס אל רבין בכבוד רב, הפכו כנסים של כיתה בבית-ספר עממי, כאשר כימעט איש מן התלמידים-השרים אינו שועה למורה — ראש-הממשלה, ומגלה כלפיו יחס של זיל-זול.

מנהיגי-הגוש הוותיקים, אשר גילו כלפי רבין נאמנות מוחלטת, "כדי לעמוד בפרץ לפני רפ"י" החלו מפנים לו עורף, וחלקם אף יוצא בהכרזות-תמיכה גלויות בשימעון פרס. יריבו של רבין בתוך מיפלת-העבודה, החלוקה, שהיתה עד כה של ותיקי מפא"י עם היונים — תומכי רבין, לעומת רפ"י-